

PRIZNANJA IN ODLIČJA

Javnega sklada Republike Slovenije
za kulturne dejavnosti
ZA LETO 2024

Ljubljana 24. januar 2025

Priznanja in odličja

Marjeta Pečarič
predsednica komisije

Spoštovani,

dovolite mi, da v uvodnem poročilu najprej predstavim formalna izhodišča, na katerih je temeljil postopek izbire dobitnikov priznanj in odličij Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti za leto 2024. Na javni razpis, objavljen oktobra 2024, je prislopo kar trideset predlogov. Komisija za odličja, ki jo je imenoval nadzorni svet sklada in v kateri so poleg mene sodelovale red. prof. dr. Karolina Šantl Zupan, mag. Simona Moličnik, Maja Jerman Bratec ter Zalka Kelih-Olip, je vse prispеле predloge skrbno proučila in ugotovila, da nas čaka zahtevna naloga. Večina nominiranih je v svojih okoljih in na svojih področjih dela pustila izjemen in trajen pečat. V skoraj tridesetletni tradiciji podeljevanja priznanj in odličij sklada so se predlagatelji očitno naučili dobro presoditi, kdo si posamezno vrsto odličja zares zasluži, kar je vsekar pozitivno, vendar nam je zaradi velikega števila vrhunskih kandidatov delo dodatno otežilo.

V skladu s pravilnikom so za podelitev odličij določena naslednja merila: izjemni ustvarjalni in poustvarjalni dosežki v daljšem obdobju ali priznanje za življenjsko delo, izjemno organizacijsko delo posameznika ali skupine, razvijanje novih oblik in vsebin delovanja, delo na področju kulturne vzgoje in izobraževanja, raziskovalno delo, organiziranje strokovno svetovalnega in mentorskega dela, spodbujanje kulturnega sodelovanja s Slovenci v zamejstvu in po svetu ter ohranjanje nacionalne kulturne dediščine,

pri Zlatem znaku pa se posebej upoštevajo odmevni enkratni ustvarjalni ali poustvarjalni dosežki, zlasti na področju inovativnosti in integrativnosti. Poleg teh izhodišč smo si prizadevale upoštevati tudi enakomerno regionalno in področno zastopanost prejemnikov. Soglasno smo sprejele odločitev, da so letošnji nagrajenci sklada Tomaž Faganel, Ivan Medved, Mija Benedičič, Jožef Močnik, Klub keramikov Kanal in Mateja Filipič.

Komisija iskreno obžaluje, da je zaradi velikega števila prejetih predlogov več odličnih nominacij ostalo neizbranih. Predlagatelje tudi tokrat prijazno spodbujamo, naj vztrajajo in svoje predloge ponovno vložijo ob prihodnjih razpisih. Svojo odločitev smo posredovale direktorju sklada, ki jo je v celoti podprl ter na tej podlagi sprejel sklep o podelitvi odličij sklada.

Dragi nagrajenci, v imenu celotne komisije vam iskreno čestitam ob prejemu odličij ter izražam iskreno in globoko hvaležnost za ves vaš trud, neomajno predanost ter neprecenljiv prispevek k ljubiteljskemu kulturnemu ustvarjanju. S svojim delom ne le ohranjate in razvijate bogastvo kulturne dediščine, temveč hkrati plemenitite naša življenja ter navdihujete tako svoje sodobnike kot prihodnje rodove, ki bodo z enako vnemo pisali kulturno zgodbo našega časa.

Mag. Marjeta Pečarič, predsednica komisije

Vrhunci ustvarjalnosti in predanosti ljubiteljski kulturi

Ljubiteljska kultura je srce vsake skupnosti, saj z neizmerno strastjo, predanostjo in ustvarjalnostjo bogati družbo ter prepleta življenja posameznikov. Podelitev priznanj izjemnim posameznikom in skupinam na področju ljubiteljske kulture ni zgolj počastitev njihovega dela, temveč tudi priznanje pomenu njihovega delovanja za širšo družbeno skupnost.

V vsakem kotičku naše države ljubiteljska kultura povezuje ljudi vseh starosti, ozadij in interesov. Gradi mostove med generacijami, premaga ovire in ustvarja občutek pripadnosti, ki je ključen za vsako skupnost. Je prostor, kjer se rodi ideje, kjer vzniknejo prvi koraki ustvarjalnosti in kjer mnogi umetniški talenti najdejo svoje začetke. Velikokrat prav ljubiteljska kultura predstavlja odskočno desko za posameznike, ki kasneje zasijejo tudi na profesionalnem področju kulture in umetnosti.

Prejemniki priznanj na različnih področjih ljubiteljske kulture dokazujejo, kako raznoliko in bogato je to področje. Njihovo delo izraža skrb za ohranjanje tradicije, raziskovanje novih oblik izražanja ter spodbujanje vključevanja in sodelovanja. Z glasbo, plesom, gledališčem, literaturo, likovno umetnostjo in številnimi drugimi dejavnostmi ti posamezniki in skupine ustvarjajo prostore, kjer se gradijo vezi, razvijajo vrednote in krepi skupni kulturni duh.

Ljubiteljska kultura je izjemno pomembna tudi zato, ker ni zgolj statična. Je živa, dinamična in prilagodljiva družbena podstat, ki spremlja sodobne

trende, a hkrati črpa navdih iz dediščine in tradicije. Tako omogoča medsebojno bogatenje preteklosti in prihodnosti, kar je neprecenljivo za kulturno rast celotne družbe. Prav zaradi tega ljubiteljska kultura ni le hobi ali prostočasna dejavnost, temveč je pomemben dejavnik družbene povezanosti, vzgoje in osebnega razvoja.

Vsakdo, ki deluje na tem področju, nosi odgovornost in obenem privilegij: s svojim delom vpliva na življenja drugih, spodbuja ustvarjalni duh in soustvarja kulturni prostor, ki je vreden občudovanja. Prejemniki priznanj so ambasadorji te predanosti in ustvarjalnosti. So navdih, da ljubiteljska kultura ne samo živi, temveč cveti.

Podelitev priznanj je zato priložnost, da izrazimo hvaležnost in spoštovanje vsem, ki svoje srce in čas posvečajo kulturnemu ustvarjanju. Hkrati nas opominja na vrednost teh prizadevanj, ki pogosto ostajajo spregledana. Ljubiteljska kultura je temelj, na katerem gradimo bogato in raznoliko kulturno dediščino, ter most, ki nas povezuje in navdihuje za prihodnost.

Naj te zgodbe predanosti in ustvarjalnosti služijo kot navdih vsem, ki verjamejo v moč kulture in umetnosti pri gradnji boljšega sveta.

Damjan Damjanovič, direktor JSKD

Damjan Damjanovič
direktor JSKD

TOMAŽ FAGANEL

*zlata plaketa za življenjsko
delo na področju zborovske
dejavnosti*

Foto: Darja Štravs Tisu

Tomaž Faganel je odraščal v Ljubljani in že zgodaj vžljubil petje. Sprva je začel igrati majhno violino, kasneje pa še klavir. Z violino in klavirjem je vztrajal dobro desetletje, kot gimnazijec pa je prvič sedel za orgle in začel prepevati v zboru. Po maturi je študiral muzikologijo na Filozofski fakulteti, na Akademiji za glasbo pa orgle. Sredi študija je prvič dirigiral in vstopil v svet cerkvene glasbe. Absolviral je študij orgel, diplomiral iz muzikologije in pozneje magistriral. V Ljubljani je študiral še petje, dirigiranje pa v Gradcu pri Milanu Horvatu, kjer je diplomiral.

Med študijem je bil basist v Komornem zboru Radia Ljubljana, občasno pa tudi v Zboru Slovenske filharmonije. V dirigiranju se je izpopolnjeval predvsem pri Hansu Swarowskem in Ericu Ericsonu. Sodeloval je z Glasbeno mladino Slovenije, delal v glasbenem uredništvu Radia Ljubljana, sodeloval s televizijo in bil glasbeni producent, zlasti pri zborovski glasbi. Poleg tega je nastopal in snemal kot basist, predvsem baročno glasbo in skladbe Vinka Globokarja.

Najprej je poučeval glasbo v osnovni šoli in gimnaziji, nato pa deset let na Zavodu za glasbeno in baletno izobraževanje. Na glasbeni šoli tega zavoda je poučeval nauk o glasbi, na srednji glasbeni šoli pa zgodovino glasbe, osnove dirigiranja, pevsko tehniko in vodil zbor. Med letoma 1986 in 2008 je bil sodelavec Muzikološkega inštituta ZRC SAZU, kjer se je osredotočal na raziskovanje starejše slovenske glasbe, predaval in objavljaj. Ob tem je študentom muzikologije predaval glasbeno-praktična predmeta, sodeloval pri kritičnih izdajah slovenske glasbene dediščine in bil tri leta urednik zbirke Monumenta artis musicae Sloveniae.

Dobro desetletje je bil član uredniškega odbora revije Naši zbori in 12 let urejal revijo Cerkveni glasbenik. Kot odličen poznavalec slovenske cerkvene zborovske glasbe je avtor številnih člankov, objavljenih v različnih glasbenih revijah. Po oživitvi Slovenskega Cecilijinega društva leta 1996 je bil dva mandata njegov predsednik. Poleg obsežnega pisanja o glasbi, uredniškega dela in predavanj se je posvečal tudi mentorskemu delu z zbori in dirigenti. Vodil je tečaje za zborovodje, pevske tedne v Italiji in Avstriji ter sodeloval z zborovodskimi šolami ZKOS oziroma JSKD. 12 let je bil tudi sodelavec Orglarske šole sv. Jožefa v Celju.

Bil je član nacionalnih in mednarodnih zborovskih žirij, najdalj časa je sodeloval s celjskim Mladinskim pevskim festivalom in kot član sveta festivala v Marktoberdorfu. Deloval je v Evropskem zborovskem združenju Europa Cantat in Mednarodnem zborovskem združenju IFCM. Leta 1995 je bil ključna osebnost ter glavni tajnik Evropskega simpozija za zborovsko glasbo v Ljubljani, ki še danes ostaja v lepem spominu udeležencev. Posebno tesno je bil povezan s švedsko zborovsko sceno in nemško vokalno skupino Singer Pur, ki je posnela tri zgoščenke s 100 latinskimi posvetnimi pesmimi renesančnega skladatelja Jakoba Petelina Gallusa. Mednarodno povezovanje Tomaža Faganela je vplivalo na smer razvoja kakovostnega zborovstva v Sloveniji.

Med študijem je priložnostno vodil več zborov, več sezon APZ sv. Cecilije, tri leta pa tudi Ljubljanski oktet, s katerim je nastopal v Sloveniji in tujini ter snemal. Nato je 15 sezon vodil APZ France Prešeren Kranj, s katerim je večkrat projektno sodeloval predvsem pri izvedbah kantatnih skladb. Z njim je gostoval po Sloveniji in Evropi ter ob zborovski klasiki izvajal novo slovensko in pri nas še neizvajano evropsko glasbo, tako a cappella kot kantate. Tekmoval je, snemal in sodeloval s Komornim orkestrom Slovenicum pri izvedbi baročnih in klasicističnih partitur, prav tako tudi s Slovensko filharmonijo. Z zborom Slovenicum/Chorus N'omen je nastopal z a cappella in vokalno-instrumentalnimi sporedi ter z orkestrom Slovenicum, pa tudi snemal. Sedem sezon je vodil zbor Vox medicorum in 16 let Mešani zbor sv. Antona Padovanskega v župniji Ljubljana Vič. Projektno je sodeloval s Komornim zborom RTV Slovenija in dirigiral Zboru Slovenske filharmonije.

Tomaž Faganel je ena najpomembnejših osebnosti slovenskega zborovstva. Njegovi dosežki, obsežno uredniško, raziskovalno in mentorsko delo ter mednarodno povezovanje, ki je pomembno vplivalo na razvoj kakovostnega zborovstva v Sloveniji, predstavljajo izjemen doprinos k tej dejavnosti, zato mu Javni sklad RS za kulturne dejavnosti podeljuje zlato plaketo za življenjsko delo.

Zlata plaketa

IVAN MEDVED

*srebrna plaketa za dolgoletno
udejstvovanje na področju
godbenišтва*

Osnovno šolo je obiskoval v Laškem, srednjo policijsko šolo pa v Tacnu. S 13 leti je kot klarinetist začel igrati v Laški pihalni godbi. Na Srednji glasbeni šoli in Akademiji za glasbo v Ljubljani je študiral saksofon in oboo. Leta 1981 se je zaposlil v Orkestru slovenske policije in leta 1994 prevzel funkcijo pomočnika poveljnika orkestra, kar je vključevalo tudi koordinacijo državnih protokolov. V času osamosvojitvene vojne je bil kot pripadnik slovenske policije aktivno vključen v naloge, povezane z varovanjem vrha slovenske oblasti. Vodenje Laške pihalne godbe je prevzel leta 1996. Pod njegovim vodstvom je orkester sodeloval na številnih državnih in mednarodnih festivalih, se iz najnižje uvrstil v najvišjo koncertno tekmovalno skupino ter obeležil 140-letnico obstoja. Svoja znanja predvodništva je delil tudi v okviru Zveze slovenskih godb in JSKD. Zavedal se je, da je za obstoj godbenišтва pomembno sodelovanje z glasbenimi šolami, zato je na Glasbeni šoli Laško - Radeče poučeval saksofon in vodil šolski pihalni orkester.

25-letno sodelovanje z Zvezo slovenskih godb in JSKD je vključevalo 15-letno soustvarjanje Tabora mladih glasbenikov, današnje Musice creative. Dva mandata je bil predsednik Komisije za predvodnike, vodil je državne seminarje za predvodnike in korakanje ter soustvarjal dva priročnika *Slovenski predvodnik*. Njegovo predvodniško delo je imelo tudi mednarodne razsežnosti, saj je sodeloval tudi z godbami iz Hrvaške in zamejstva. Leta 2007 je bil aktivno vključen v organizacijo Mednarodnega festivala godb v figurativi Alpe Adria, ki je potekal v Laškem.

Leta 2001 se je zaposlil na JSKD kot vodja Območne izpostave Laško, kjer je sodeloval pri soustvarjanju številnih kulturnih

prireditvev. Poglobil je stik z ljubiteljsko kulturo, lokalnimi društvi in še posebej z Zvezo kulturnih društev občine Laško Možnar, katere vodstveno funkcijo je prevzel po upokojitvi. Leta 2009 je pod okriljem Kulturnega društva Vrh nad Laškim prvič zazvenela Vaška godba Vrh nad Laškim. Pobudnik njenega nastanka je bil Ivan Medved, ki jo je vodil do leta 2024. Aktivno vključevanje mladih godbenikov, sodelovanje na lokalnih in dobrodelnih prireditvah ter nastopi na festivalih godb tudi zunaj meja Slovenije so prinesli pomembne uspehe. Ti dosežki izhajajo iz osnovne želje po obuditvi kulturnega življenja v tem majhnem kraju. Godbo je vodil do letošnjega leta.

Na njegovo pobudo je bila leta 2015 ustanovljena Veteranska godba Gambinus Laško, ki v zasedbo godbenih veteranov združuje glasbenice in glasbenike iz širše celjske regije. Poleg tega je bil eden od pobudnikov veteranskega godbeniškega gibanja ter arhivar Godbe slovenskih veteranov. V preteklih letih je deloval tudi kot umetniški vodja Steklarske godbe Hrastnik.

Za prispevek k razvoju in ugledu Občine Laško je prejel zlati grb, visoko priznanje občine.

Ivan Medved je s svojim znanjem pomembno prispeval k razvoju predvodništva ter figurativnega korakanja med slovenskimi godbami in pihalnimi orkestri, zato mu Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti podeljuje srebrno plaketo.

Srebrna plaketa

MIJA **BENEDIČIČ**

*srebrna plaketa za ustvarjalno in
organizacijsko delo v ljubiteljski
kulturi*

Mija Benedičič (roj. Novak), po izobrazbi diplomirana ekonomistka, je večji del svoje poklicne poti delovala kot direktorica ekonomsko-računovodskega sektorja v podjetju TEM Čatež, kjer je ostala zaposlena do upokojitve.

S svetom kulture se je srečala že v mladosti, ko je sodelovala na šolskih in lokalnih prireditvah. V najstniških letih je sooblikovala kulturno življenje na Čatežu; med drugim je pisala skeče za prireditev ob dnevu žena in jih tudi uprizarjala. Resneje se je kulturi posvetila leta 1997, ko je bilo ustanovljeno Kulturno-umetniško društvo Popotovanje Frana Levstika Čatež, kjer je prevzela funkcijo predsednice. Na tem položaju je združevala svoje organizacijske sposobnosti z ljubeznijo do ustvarjalnosti.

Prvi projekt društva je bila ustanovitev Mešanega pevskega zbora Kres leta 1998, kmalu zatem pa je bila oblikovana tudi plesna sekcija. Kljub prostorskim omejitvam – Čatež takrat ni imel kulturne dvorane – so v prostorih nekdanje šole začeli organizirati prireditve. Zaradi vse večjih aktivnosti so si prizadevali za pridobitev ustrežnejših prostorov. Mija Benedičič je vzela teden dopusta, obiskala številna dolenska podjetja in z njihovo pomočjo zbrala donacije v višini 55 % potrebne kupnine, preostanek sredstev pa je prispevala KS Čatež. Tako ji je uspelo z izjemnim angažmajem in s podporo krajevne skupnosti zagotoviti nakup in prenovo nekdanje jedilnice podjetja Elma, ki je postala nova kulturna dvorana. Ta pridobitev je omogočila razvoj številnih dejavnosti, od gledaliških predstav do razstav in delavnic.

Pod njenim vodstvom so v društvu nastale nove sekcije, med njimi gledališka skupina PLiN, harmonikarska sekcija Čateški m'škvantarji in sekcija Netopir, namenjena najmlajšim. Društvo je postalo stičišče medgeneracijskega sodelovanja, kjer se

povezujejo otroci, mladostniki in starejši, stari od treh do 75 let. Vsako leto organizirajo najmanj pet prireditev, gostujejo predvsem po Sloveniji in za svoje dosežke na področju ljubiteljske kulture prejemajo številna priznanja.

Eden izmed pomembnih dosežkov Mije Benedičič je projekt Čateški škrebni in prgišče sonca, namenjen ohranjanju nesnovne kulturne dediščine sadjarstva na Dolenjskem. V okviru tega projekta so pripravili delavnice, izdali knjigo o zgodovini sušilnic sadja in zasnovali tradicionalni festival Škreblfest. S tem so obudili stare sadjarske običaje in začeli spodbujati trajnostne prakse.

Poleg bogatega delovanja na področju kulture je Mija Benedičič dejavna tudi v krajevni skupnosti Čatež, kjer kot predsednica usmerja razvoj lokalne infrastrukture. Med njenimi cilji so obnova predvojnega kulturnega doma ter gradnja malega vrtca, športne dvorane in drugih projektov, ki pomembno prispevajo k izboljšanju kakovosti življenja na podeželju.

Ob svojih družinskih članih ji je uspelo zbrati in navdihniti številčno ekipo, ki soustvarja ljubiteljsko kulturo. Za svoje delo je prejela priznanja Zveze kulturnih društev občine Trebnje in Občine Trebnje. Njeno življenje pa poleg kulture bogatijo družina, delo na vrtu in v vinogradu ter različni ustvarjalni hobiji, od klekljanja do šivanja.

Mija Benedičič je s svojim delovanjem pomembno vplivala na kulturno vzgojo in razvoj kulturnega življenja v lokalnem okolišu, zato ji Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti podeljuje srebrno plaketo.

Srebrna plaketa

JOŽEF MOČNIK

*srebrna plaketa za dolgoletno
in prizadevno delo na področju
zborovske glasbe*

Jožef Močnik se je z zborovskim petjem prvič srečal že v osnovni šoli. V srednji šoli se je pridružil pevskeemu zboru na cerkljanskem koru, kjer je leta 1968, kot 20-letnik, začel svojo pot zborovodje.

Ker je bil takratni cerkljanski cerkveni mešani zbor zelo majhen, je že po letu dni ustanovil moški zbor, kmalu zatem pa še deklški. Po dveh letih je vse tri zборе združil, kar je omogočilo boljše delovne pogoje. Delo organista in zborovodje je opravljal skoraj 17 let.

Poleg umetniškega dela se je že zgodaj spopadel tudi z organizacijskimi izzivi. Med letoma 1969 in 1977 je v okviru Festivala slovenske cerkvene glasbe v Cerkljah organiziral sedem koncertov, na katerih je nastopilo 65 pevskih zborov iz vse Slovenije in zamejstva.

Močnikovo delo so kmalu opazili tudi člani Moškega pevskega zbora Davorina Jenka, ki so ga povabili k sodelovanju. Leta 1973 je prevzel vodenje tega cerkljanskega posvetnega moškega zbora, pri katerem je kot zborovodja deloval do leta 2018, nato pa ostal aktiven kot pevec.

Poleg cerkljanskih zborov je Močnik kratkotrajno vodil tudi moški zbor v Stražišču pri Kranju, Oktet Glasbene šole Kranj, Komorni zbor Peko Tržič ter otroške in mladinske zборе na Osnovni šoli Šenčur, kjer je osem let poučeval glasbeni pouk. Močnikovo umetniško poustvarjanje je bilo tesno povezano s Komornim moškim pevskim zborom Davorina Jenka Cerklje. Pod njegovim vodstvom je zbor že v prvem desetletju postal eden boljših moških zborov v Sloveniji, saj je na tekmovanju

Naša pesem v Mariboru trikrat prejel bronasto in enkrat srebrno priznanje. Zbor je pod Močnikovim vodstvom ohranjal visoko kakovost, kar je potrdil tudi po 30-letnem premoru, ko je ponovno nastopil na tekmovalnem odru. V zadnjem desetletju je zbor prejel zlato in srebrno priznanje na regijskih tekmovanjih ter bronasto plaketo na državnem tekmovanju.

Močnik je veliko pozornosti posvetil tudi oblikovanju vsebinsko zaokroženih koncertnih večerov, ki so zahtevali še več angažmaja, saj so poleg glasbenih del vključevali tudi dramaturški vidik. Scenarije zanje je pisal sam, večkrat pa je oblikoval tudi grafično podobo koncertov. Med njegovimi najodmevnejšimi koncertnimi večeri so bili Živalski karneval, Božična zgodba, Pojo, pojo zvonovi, Mejniki slovenstva, Nekoč v starih časih in Večer slovenskih nabitnic.

Ob 65-letnici zbora je Jožef Močnik izdal knjigo Šel bom tovarša iskat, v kateri je predstavil zgodovino Komornega moškega pevskega zbora Davorina Jenka Cerklje in zbral 65 njihovih najbolj priljubljenih pesmi.

Za svoje dolgoletno glasbeno ustvarjanje je Jožef Močnik prejel številna občinska, regijska in državna priznanja ter postal tudi častni občan svoje občine.

Jožef Močnik je dolga leta predano deloval na umetniškem in organizacijskem področju ter na področju kulturne vzgoje in izobraževanja, obenem pa pomembno prispeval h krepitvi kulturnega sodelovanja s Slovenci v zamejstvu, zato mu Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti podeljuje srebrno plaketo.

Srebrna plaketa

KLUB KERAMIKOV **KANAL**

*srebrna plaketa za pomemben
prispevek na področju keramične
dejavnosti*

Klub Keramikov Kanal

Jeseni 1992 je začela delovati keramična šola za otroke in odrasle. Organizacijo je prevzel takratni tajnik ZKO Nova Gorica Ivan Mignozzi, prostore je zagotovila predsednica Prosvetnega društva Soča Kanal Milica Žimic, mentorstvo pa je prevzela Darja Žorž, ki se je izobraževala pri keramičarki Dubravki Urban v Ljubljani. V šolskem letu 1992/1993 je šolo obiskovalo 32 otrok in odraslih, razporejenih v štiri skupine. Klub keramikov je bil ustanovljen leta 1994 in se je kot dejavnost priključil Prosvetnemu društvu Soča, od leta 2022 pa deluje kot samostojno društvo.

Klub keramikov je od ustanovitve dalje povezoval ljubitelje keramične umetnosti, ki so želeli poglobiti svoje znanje o tehnologiji in umetniškem izražanju. Ker je izobraževanje osnovni pogoj za umetniško rast, je vodstvo kluba preko JSKD zagotovilo sodelovanje z najboljšimi mentorji.

Letne tematske tečaje kluba so vodili priznani mentorji, in sicer Dubravka Urban, Tone Rački, Dragica Čadež, Alenka Vidrgar Bole, Zvonko Bizjak in Ana Cajnko. Od leta 1997 klub vsako leto pripravi razstavo v Galeriji Rika Debenjaka v Kanalu, s katero gostuje tudi v Galeriji Kinogledališča Tolmin. Leta 2011 so s podporo občine in krajevne skupnosti ter z veliko prostovoljnega dela pridobili prenovljene prostore, v katerih poleg drugih dejavnosti poteka redni cikel razstav z naslovom Avtor meseca. Sprva so na razstavah sodelovali le ustanovni člani kluba, to so Alenka Gololičič, Andreja Krpan, Darja Žorž in Ferdo Žorž, v zadnjem času pa se število sodelujočih nenehno povečuje, prav tako narašča število članov kluba, ki na domačih in mednarodnih razpisih sodelujejo samostojno. Tako klub vzpostavlja stike s sorodnimi društvi in posamezniki,

s katerimi sodeluje na skupnih razstavah. Člani kluba so se povezali z društvi keramikov iz Ajdovščine, Bilj, Ljubljane in Slovenske Bistrice, mednarodno razstavo Transforma pa so večkrat zasnovali z društvom Tullio Crali iz Gorice.

V zadnjih letih se člani kluba posvečajo projektom, ki poglobljajo veščine, nadgrajujejo tehnološko znanje in promovirajo keramično umetnost. Tako so se leta 2015 posvetili raziskavi dela in življenja avstrijsko-britanske keramičarke Lucie Rie ter z razstavo gostovali v Slovenski Bistrici in na gradu Sevnica, poleg razstave v klubske galeriji Keramost. Med letoma 2020 in 2023 so z Goriškimi muzejem izvedli analizo lokalnih glin, katere izsledki so objavljeni v katalogu *Lokalne gline in dediščina*.

Festival Kerafest, ki poteka v zavetju kanalske Kontrade, odpira prostor za mednarodno sodelovanje in izmenjavo izkušenj.

Posebno mesto zavzema peka glinenih izdelkov na prostem, ki jo imenujejo prvinska peka. Zaradi preproste izvedbe in povezanosti z naravo je del zaključnega druženja v sezoni, obiskovalce pa očara s svojo neposrednostjo.

Delovanje kluba od vsega začetka podpirata Občina Kanal in Krajevna skupnost Kanal.

Klubu keramikov Kanal, ki je z dolgoletnim in uspešnim delom bogatil keramično dejavnost v svojem okolju in vzpostavil odlične pogoje za njen nadaljnji razvoj, Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti podeljuje srebrno plaketo.

Srebrna plaketa

MATEJA FILIPIČ

*zlati znak za pomemben
prispevek k oblikovanju festivala
MareziJazz*

Mateja Filipič je bila rojena v Kopru leta 1986, kjer je svojo glasbeno pot začela kot učenka flavte na Glasbeni šoli Koper. Ljubezen do jazza je odkrila že v osnovni šoli, ko jo je njegova kompleksnost navdušila na koncertih, ki jih je obiskovala s starši. Ko je flavto zamenjala za saksofon, je še pred polnoletnostjo dobila priložnost za nov korak na jazzovski poti – sodelovati v Big Bandu Roberta Vatovca. V tem orkestru je izkušnje pridobivala dve leti, nato pa se je pridružila mladim glasbenikom v novoustanovljenem Big Bandu Hrošči. Tam je igrala prvi alt saksofon, bila ena ključnih solistk in spoznavala improvizacijo. Glasbeno raziskovanje jo je popeljalo tudi v ska in rock – dve leti je namreč nastopala z obalno zasedbo Pudding Fields. Ni le igrala, temveč je tudi pela v a capella gospel zboru Bee Geesus. Ko se je Big Band Hrošči ob menjavi generacije preoblikoval v Bend-it! Orchestra, je Mateja s to zasedbo sodelovala kot glasbenica in organizatorka.

Študij krajinske arhitekture ji je odprl nove dimenzije kreativnosti. Kot eksperimentalni prostor za svojo vizualno umetnost je ustanovila podjetje KAI OBI. V ilustracijah *Crumbles* je zajemala drobce vsakdana, s projektom *Karte na mizo* pa iz slovenskih pravljič ustvarila set igralnih kart, ki ga je predstavila na 9. Bienalu neodvisne ilustracije. S kolektivom Avtomatik Delovišče se je zavzemala za demokratizacijo oblikovanja prostora, medtem ko je na Zavodu za varstvo kulturne dediščine skrbela za ohranjanje istrske kulturne krajine.

Mateja Filipič je h kulturi morda največ prispevala na področju organizacije glasbenih dogodkov, predvsem v sklopu Mladinskega društva Marezige. Že od samega začetka je bila

del zgodbe festivala MareziJazz, ki se je začela pisati pred skoraj dvajsetimi leti, ko so se snovale prve ideje in zametki. Od leta 2011 je s svojim grafičnim oblikovanjem bogatila vizualno podobo festivala. Od leta 2019 je MareziJazz pod njenim vodstvom kljub izzivom pandemskih omejitev in prelomni selitvi na prestižnejšo lokacijo vztrajno rasel in se razvijal. Skupaj z ekipo je dokazala, kaj lahko angažirana skupina mladih doseže s prostovoljskim delom: MareziJazz je postal največji evropski festival big bandov in eden najpomembnejših jazzovskih dogodkov v Sloveniji.

Mateja Filipič je koordinirala tudi 19. obletnico festivala, najuspešnejšo izvedbo doslej. Več kot polovico svojega življenja je dihala s festivalom, ga znova in znova organizirala z vneto in ponosno, vanj vlivala svojo kreativno dušo in organizacijsko energijo, in to kljub hudi bolezni, ki jo je spremljala zadnji dve leti. Do zadnjega je razvijala ideje, kako 20. obletnico festivala povzdigniti na novo raven. Poleti nas je zapustila, a njen izjemen prispevek ni ostal neopažen: novembra sta ji Mestna občina Koper in Slovenska filantropija posthumno podelili Posebno priznanje za življenjsko delo.

Mateja Filipič je s svojimi organizacijskimi in vodstvenimi sposobnostmi pustila velik pečat pri oblikovanju festivala MareziJazz ter s svojim delovanjem močno prispevala k razvoju mladinskega kulturnega udejstvovanja v kraju, zato ji Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti podeljuje zlati znak.

Mateja Filipič

SKOZI **OBJEKTIV**
NAGRAJENCEV

Zlata plaketa

TOMAŽ **FAGANEL**

Srebrna plaketa

IVAN **MEDVED**

MIJA **BENEDIČIČ**

JOŽEF **MOČNIK**

KLUB KERAMIKOV **KANAL**

Zlati znak

MATEJA **FILIPČ**

Področna priznanja za leto 2024

Plaketa Vinka Štrucla

Franci Lipovšek

Listina Vinka Štrucla

Mitja Tavčar

Miran Šumečnik

Zlatko Tota

Linhartova plaketa

Janez Vlaj

Linhartova listina

Petra Pipenbaher

Milan Trkulja

Rajko Majdič

Gallusova listina

Alenka Podpečan

Andreja Došler

Plaketa Antona Ažbeta

Aleksander Novak

Maroltova plaketa

Metka Knific Zaletelj

Maroltova listina

Tadeja Pance

Katarina Šrimpf Vendramin

Javni sklad Republike Slovenije
za kulturne dejavnosti
Štefanova 5 Ljubljana

Zanj: **Damjan Damjanovič**

Urednica: **Tina Lahne**

Lektoriranje: **Martin Vrtačnik**

Oblikovanje in tisk: **Cicero, Begunje d.o.o.**

Ljubljana, januar 2025

